

Dosarul nr. 2ra-979/20

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (jud.: C. Troianovschi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: I. Secieru, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Dumitru Zagorodniuc,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Angela Rogoja împotriva lui Dumitru Zagorodniuc cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Dumitru Zagorodniuc și s-a menținut hotărârea din 08 octombrie 2019 a Judecătoria Orhei, sediul central,

c o n s t a ț ă :

La 31 iulie 2019, Angela Rogoja a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Zagorodniuc cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este proprietara casei de locuit amplasată în or. Orhei, str. Călătorilor nr. 2 și din motiv că nu avea instalat sistemul de încălzire autonom, a convenit cu pârâtul Dumitru Zagorodniuc, să-i instaleze sistemul de încălzire. Pârâtul s-a prezentat la ea acasă, a examinat spațiul și a făcut calculul pentru materialele necesare, solicitând să caute și un sobar, care să clădească soba după dimensiunile calculate de el pentru a monta serpentina. La fel, pârâtul i-a declarat că este un specialist calificat și de aceea serviciile lui sunt scumpe.

Angela Rogoja a relatat că mizând pe calificarea profesională invocată de pârât, a fost de acord cu condițiile acestuia, de a-i achita pentru servicii câte 300 lei pe zi și să procure doar materialele indicate de el, astfel ea îi achita banii solicitați pârâtului, iar el procura materialele necesare. Toate materialele de construcție au fost procurate de pârât, tot dânsul a adus șerpentina pentru care i-a achitat 1800 lei. La reproșurile sale precum că o șerpentină similară la piață costă 1500 lei, dânsul i-a reproșat că el știe cine a confecționat-o și răspunde de calitatea ei.

Reclamanta a mai notat că la finele lunii octombrie 2016, pârâtul a pus în funcție sistemul de încălzire, însă după ce l-a pornit, de sub podea a început să curgă apă. Pârâtul a sistat sistemul de încălzire, a evacuat apa din sistem și i-a spus, că trebuie să monteze țevile deja la suprafață. Astfel, toate țevile montate în podea au fost lăsate în

podea și montate altele noi, deja la suprafață. Lucrările date au fost efectuate timp de un an, fiind nevoită să suporte cheltuielile suplimentare. În toamna anului 2017, pârâtul a pus din nou în funcție sistemul de încălzire, însă caloriferele nu încălzeau bine și din sistem se auzeau zgomote mari. Acesta a convins-o că sistemul de încălzire este nou și trebuie să fie dat la temperatură maximă, iar pe parcurs totul se va normaliza. În pofida celor susținute de pârât, sistemul de încălzire nu funcționa suficient, caloriferele și podeaua nu se încălzeau. La nenumăratele sale solicitări de a înlătura deficiențele sistemului de încălzire, pârâtul a început să o ignore, făcându-se că nici nu o cunoaște, din ce cauză a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție Orhei.

Angela Rogoja a specificat că în temeiul plângerii sale, Inspectoratul de Poliție Orhei, la 27 decembrie 2016, a întocmit un proces contravențional în privința pârâtului, în temeiul art. 263 alin. (1) Cod contravențional, pe faptul practicării ilegale a activității de întreprinzător, manifestată prin prestarea serviciilor contra plată de montare a sistemului de încălzire fără a fi înregistrată activitatea la un organ competent. La 28 decembrie 2017, prin hotărârea judecătorei Orhei a fost respinsă contestația depusă de Dumitru Zagorodniuc asupra procesului - verbal cu privire la contravenție, ca fiind neîntemeiată.

Reclamanta a menționat că luând în considerare că pârâtul a refuzat să înlătore deficiențele la sistemul de încălzire, a fost nevoită să apeleze la serviciile altor specialiști, care au refăcut sistemul de încălzire pentru ca cantitatea sumară de căldură produsă să acopere pierderile termice a mansardei. În acest scop, a fost montată o serpentină cu putere termică mai sporită, a fost stricată soba, fiind construită din nou conform dimensiunilor constructive ale serpentinei, care a fost montată în concordanță cu focarul, a fost demontată țeava de retur și montată din nou pe partea de jos a sistemului de încălzire. Reinstalarea sistemului a durat o perioadă îndelungată, deoarece specialiștii refuzau să efectueze remodelarea sistemului făcut de alți meșteri.

Angela Rogoja a relatat că potrivit raportului de constatare-științifică nr. 01 din 19 mai 2018, întocmit de SRL „Biroul Expertiza Independentă” a fost concluzionat: 1) Cauza neeficienței sistemului de încălzire a mansardei este în dimensiunile necorespunzătoare a instalației de încălzire relativ mai mici în raport cu cele calculate în procesul de studiere; 2) Volumul de lucru care urmează a fi executat cu scopul de a exclude cauza neeficienței sistemului de încălzire a mansardei este alcătuit din următoarele: demontare-montare a instalației de încălzire urmată cu schimbul registrului (șerpentinei) cu capacitatea corespunzătoare de producere a necesarului termic și excluderea deficiențelor tehnice; 3) Paguba tehnico-materială provocată proprietarului în legătură cu efectuarea necalitativă - neeficientă a operațiunii de montare a instalației de încălzire, poate fi raportată în calitate de prejudiciu direct în sumă de 16916,10 lei; 4) Paguba tehnico-materială provocată proprietarului în legătură cu efectuarea operațiunii de montare a instalației de încălzire, poate fi raportată în calitate de prejudiciu indirect în sumă de 22497,42 lei.

Reclamanta a mai indicat că la 30 mai 2019, a expediat la domiciliul pârâtului un preaviz cu privire la soluționarea amiabilă a litigiului, însă acesta a refuzat să-l recepționeze.

Angela Rogoja a solicitat încasarea din contul pârâtului a prejudiciului material pentru lucrările necalitative în sumă de 22497,42 lei, a cheltuielilor pentru efectuarea

raportului de constatare în sumă de 2500 lei, a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 3500 lei și a taxei de stat în sumă de 600 lei.

Prin hotărârea din 08 octombrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul central s-a admis parțial acțiunea înaintată de Angela Rogoja.

S-a dispus încasarea din contul lui Dumitru Zagorodniuc în beneficiul Angelei Rogoja a prejudiciului material în sumă de 22497,42 lei, a cheltuielilor pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică în sumă de 2500 lei, a taxei de stat în sumă de 675 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 2500 lei. În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată (f.d. 58, 68-71).

La 07 noiembrie 2019, Dumitru Zagorodniuc a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii din 08 octombrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul central, cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Dumitru Zagorodniuc și s-a menținut hotărârea din 08 octombrie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul central (f.d. 94-103).

La 15 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, Dumitru Zagorodniuc a declarat recurs împotriva deciziei din 25 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii înaintată de Angela Rogoja.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au dat o apreciere arbitrară a probelor, fără a ține cont de materialele cauzei, fiind încălcate prevederile art. 130 Cod de procedură civilă.

Totodată, Dumitru Zagorodniuc a relatat că desfășurarea activității ilegale de întreprinzător, nu confirmă în niciun fel prezența vinovăției sale în montarea unui sistem de încălzire defectuos, deoarece parte vătămată în contravențiile prevăzute de art. 263 alin. (1) Cod Contravențional, este statul.

Mai mult, recurentul a specificat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au aplicat norma juridică de drept material, norma aplicabilă fiind prevederile art. 970-972 Cod civil, până la modificările din 01 martie 2019.

La 03 iunie 2020, în adresa intimatei Angela Rogoja a fost expediată copia cererii de recurs depusă de către Dumitru Zagorodniuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 116).

La 23 iunie 2020, Angela Rogoja a depus referință la cererea de recurs, solicitând de a fi considerat recursul depus de Dumitru Zagorodniuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată participanților la proces, la 19 martie 2020, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele cauzei (f.d. 104), însă date despre recepționarea adecvată a actului judecătoresc contestat, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, luând în considerare Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale, prin care au fost suspendate termenele de atac pe perioada stării

de urgență, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Dumitru Zagorodniuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Zagorodniuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat nu se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile

de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a permite instanței de judecată de a reține existența temeiului prevăzut la articolul 433 lit. a) Cod de procedură civilă. În atare condiții, conjunctura respectivă confirmă că marja de apreciere a instanței de recurs nu a fost disproporționată cu obiectivele securității raporturilor juridice și buneii administrări a justiției, după caz, s-a accentuat rolul instanței supreme de a interpreta uniform legea și de a soluționa litigiile apărute în cadrul aplicării legilor, în raport cu obiecțiile formulate în recurs. Deci, în opinia instanței, normele de drept nu au format un obstacol care să afecteze esența dreptului recurentului de acces la instanță.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de articolul 6 parag. 1 din C.E.D.O., instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și de trăsăturile speciale ale procedurii în ordine de recurs (a se vedea, inter alia, *Latourniere vs Franța*, 10 decembrie 2002, parag. 2; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag. 71 – 74). În concepția instanței europene, articolul 6 parag. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind lipsit de șanse de succes (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, parag. 24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag. 45; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag. 46; *Guelfucci vs Franța*, 3 iulie 2018, parag. 42 - 44). Aceste raționamente se transpun direct în cazul de față, de vreme ce esența și temeiurile din recursul dedus judecătii, inclusiv și argumentele din el, nu sunt în stare să afecteze legalitatea deciziei atacate sau a procedurii în ansamblu.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Dumitru Zagorodniuc, urmează a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Dumitru Zagorodniuc.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu